

► **PROSÍM, VĚŘTE MI.** Petr by rád sdělil, že ne každý pedofil je zločinec. Pro větší věrohodnost a přesvědčivost svých slov souhlasil se vznikem této fotografie. Autorka patří mezi hrstku lidí, kteří znají Petrovu identitu i s jeho tajemstvím.

„Když jsou moje děti s Petrem, jsem klidnější, než když jsou se svým vlastním tátou,“ říká Hana. Je matkou jedenáctileté dívky, do níž se zamiloval muž s pedofilní orientací. Nezvyklá trojice svěřila TÝDNU svůj příběh odehrávající se v kulisách panelového sídliště jednoho českého maloměsta.

Mou dceru miluje pedofil

Matku jedenáctileté dívky a třináctiletého kluka bývalý manžel týral. Naopak Petr se k jejím dětem i k ní samé chová jako nejlepší přítel. A před rokem se jí svěřil, že její dceru miluje.

„Tušila jsem, že je s ním něco jinak,“ vypráví Hana. „Bylo mi divně, jak často je s mými dětmi, hraje si s nimi, rád je doučuje. A že sám nemá žádnou přítelkyni a vlastně ani kamarády mezi vrstevníky,“ dodává. Když ji však Petr postavil před fakt,

že je pedofil – nekorektním lidovým slovníkem úchyl –, byl to přece jen šok. Nicméně Hančiny děti o Petrově „zvláštnosti“ nic netuší a mohou s ním kamarádit dál. „Teď si o mně asi myslíte, že jsem šílená... Že svoje děti předhazuju pedofilovi,“ říká jejich matka poněkud nervózně.

Dospělý miluje páťáčku

Při rozhodování, jak s Petrovou upřímností naloží, dala přednost svému úsudku a osobní zkušenosti. „Znám toho člověka

asi pět let. Nikdy jsem neviděla, že by se k Markétce nebo k jiným dětem choval nějak nepatřičně intimně, že by překračoval běžný kontakt,“ vysvětluje Hana. Po několik týdnů od chvíle, kdy jí Petr vyjevil svůj vztah k její dceři, ho nicméně sledovala ostřížím zrakem. Jedenáctiletou Markétku s ním nenechala ani chvíli o samotě, ale postupně svůj přirozený strach překonala. Nyní Petrovi důvěřuje a nezabraňuje mu ani, aby se s dcerou vídal i o samotě – do té míry, jak je to dívce milé.

„Dříve s ním trávila víc času, teď už začíná mít jiné zájmy. A musím přiznat, že jsem vlastně ráda, promiň,“ obrátí se Hana na devětadvacetiletého Petra. „Už pokukuje po spolužácích – a také Petrův zájem asi brzo opadne,“ usmívá se. „Věřím, že bys Markétce nikdy nic neprovedl, nepletl jí hlavu nějakými řečmi a neosahával ji,“ pronáší směrem k Petrovi a dodává: „Ale stejně je velmi nepříjemné, když víte, že dospělý muž miluje vaši dcerku, která chodí do páté třídy.“ Ačkoli působí poměrně vyrovnaně, pořád se v ní tolerantní kamarádka „pere“ s milující matkou.

Každý mě může zničit

Sedíme všichni tři v Petrově garsonce v paneláku na sídlišti v jednom menším městě. Petra jsem poznala před dvěma lety, tehdy jako anonymního pedofila z internetu, který chtěl svěřit novinám svůj příběh. Tentokrát se rozhodl pozvat mě k sobě domů a seznámit mě s přáteli, kteří o jeho orientaci vědí. Některá jména a reálie TÝDEN na přání hlavních aktérů tohoto příběhu změnil.

Je vidět, že Hana má se svou dcerou velmi otevřený vztah. Hodně spolu mluví, takže matka snáze pozná, kdy je Markétě dobře a kdy už ne. „Kdybych měla podezření, že se děje něco špatného, půjdu bez milosti na policii,“ říká nekompromisně. „Nebo to o Petrovi rozšířím po celém městě, po škole i tam, kde pracuje.“

Lidé, kteří o Petrovi vědí pravdu, by se dali spočítat na prstech jedné ruky. „Každý, komu jsem se svěřil, mě může zničit. Ale ta upřímnost je zároveň úlevná, pokaždé mi tak přibude člověk, před nímž nemusím mít dvojí identitu.“ Zatím Petra nikdo neodsoudil, o jeho orientaci ví i jeho matka.

▲ **ÚCHYLÁK.** Pedofil většinou nebývá neznámý „úchyl“ na sídlišti nebo v parku, ale spíše oblíbený učitel, vychovatel, trenér. (Ilustrační foto.)

„Jsem šťastný, že mě moji přátelé posuzují i jinak než jako pedofila.“

Petr má o své parafilii, jak se sexuálním odchylkám odborně říká, hodně nastudováno. Přes internet se navíc seznámil s několika dalšími pedofily, kteří se společensky nepřijatelnou láskou k dětem také bojují. Pod identitou „Petr Kasz“ se snaží v člencích, diskusích a komentářích nabourat zločinecko-kriminálnickou pověst pedofilů.

„V médiích je většinou slyšet jen o pedofilech, kteří selhali. Přitom pedofilů, kteří svou deviaci zvládají a za celý život neprekročí normu, je drtivá většina,“ říká Petr. Zdá se, že je pyšný, jak život s tak problematickou odchylkou zvládá. Sexuoložka Hana Fífková jeho slova relativizuje: „Odhady vy-

skytu sexuálních deviací se liší, neexistuje totiž metoda, jak to zjistit. Proto ani nemůžeme říci, zda se většina lidí s pedofilní orientací „krotí“, či nikoli.“

Kdo koho zneužívá?

Devětadvacetiletý Petr působí jako „slušák“. Možná až příliš velký: nekouří, nepije alkohol, s dětským požitekem si dopřává sladkosti, kakao, sušenky. Navíc je hluboce věřící křesťan, pravidelně chodí do kostela, působí v kostelním sboru a většina jeho dívčích lásek patří k téže náboženské komunitě. Tam ho podle Hany mají rádi, považují ho za fajn kluka, i když trochu podivína. „Myslím, že se o Petrovi říká, že je asi na kluky. Ale lidi ho stejně berou. Je to skvělý muzikant a hlavně děti ho mají moc rády, berou ho jako staršího kamaráda, někdy ho i trochu zlobí,“ míní Hana.

V kostele potkal Petr i svou současnou lásku. Z mobilu teď pouští písničku, kterou zpívá vysoký dětský hlásek – naprosto čistě. „Markétka,“ zasní se Petr. „Jako anděl!“ Hana se při těch slovech ošívá a na jedinou je vidět, jak jí není příjemné, že je její dcera objektem Petrovy lásky. Žije ale s dětmi sama, bez partnera, takže občasnou Petrovu přítomnost vnímá jako užitečný „mužský prvek“. Od manžela, který ji prý několik let týral, odešla před čtyřmi lety. Její děti k němu občas jezdí na víkend. Moc se jim prý nechce, ale musejí, nařídil to soud. „Někdy s nimi jezdívá i Petr, to pak jsem hned mnohem klidnější. Ne že by jim můj bývalý manžel ubližoval, ale přece jen, ta zkušenost je pořád ještě bolestivá. A já ▶

■ Nenechat to přerůst

Až devadesát procent případů zneužití dítěte nemá podle sexuologů i policejních statistik na svědomí pedofil. Viníky jsou nejčastěji příbuzní či známí bez jakékoli zjevné sexuální úchylnosti.

Osobnostně a psychicky narušení lidé si sexuálním násilím na dítěti kompenzují vlastní frustrace a zneužívají svou moc, často u toho asistují alkohol a drogy. „Pedofilně orientovaný člověk cítí k dětem to, co „normální“ člověk cítí k dospělým: zamilovanost, touhu, vášeň, soucit, starost, potřebu pečovat,“ říká sexuoložka Hana Fífková, která má v odborné péči jak pedofily, kteří spáchali delikt a soud jim nařídil ochrannou léčbu, tak i pedofilně orientované muže,

kteří se nikdy žádného trestného činu nedopustili. „Přišli sami, preventivně, aby jim jejich odchylka nepřerostla přes hlavu. A přicházejí ve chvíli, kdy se ocitají na pokraji selhání, někteří se možná už nějakého méně závažného zneužití dopustili,“ říká Fífková a dodává: „Za svou vrozenou dispozici se stydí a bojí se prozrazení.“ Člověk s pedofilní orientací si může u sexuologa bez rizika popovídat o tajných zákoutích svých tužeb, což samo o sobě znamená hodně. Ve své poruše se pak lépe vyzná a může s terapeutem pracovat na snížení budoucího rizika. „Nejčastěji to obnáší stabilizaci psychického stavu, vyloučení alkoholu a drog, uspokojivý partnerský vztah včetně sexuálního života,“ říká Fífková.

▲ **JSEM PEDOFIL A UČÍM.** „Nemám problém se sebeovládáním,“ tvrdí Petr. „Jediné riziko, které jsem ochoten připustit, je případná větší shovívavost k dívce, která se mi líbí. Ale to se stává i jiným učitelům.“ Ilustrační snímek.

vím, že Petr by mně ani mým dětem nikdy neublížil,“ dodává. Za „ubližováním“ ovšem mylně stojí pouze představa nepřiměřeného fyzického kontaktu či fyzického nebo psychického násilí.

Problém může být i láska sama, byť platonická, jak naznačuje sexuoložka Fífková: „Je otázka, co všechno už pro dítě představuje zátěž a budoucí trauma. Vycítí totiž erotický zájem, aniž na ně muž sáhne. Je schopné si uvědomit, že se k němu dospělý chová jinak než jiní dospělí k jiným dětem, že tam je něco navíc.“ Zatímco dospělý člověk se může rozhodnout, jestli chce být v přítomnosti někoho, kdo je do něho platonicky zamilován, dítě tuto možnost do značné míry nemá. Hlavně proto, že se

v tom nevyzná. „Dítě je vystaveno erotické atmosféře, kterou dotyčný člověk může jen těžko skrýt, i kdyby se celou dobu nacházel v druhé půlce pokoje,“ říká Fífková.

Klišé o učiteli

Petr vystudoval pedagogickou fakultu a několik let už učí na druhém stupni informatiku. Učitel pedofil. Zní to jako největší klišé, ale pedofilové velmi často pracují jako učitelé, vychovatelé, vedoucí oddílů, trenéři. A bývají často úspěšní a oblíbení. Není ale školní prostředí pro Petra přece jen příliš dráždivé? Někteří sexuologové svým klientům kontakt s dětmi nedoporučují – preventivně. Podle Hany Fífkové to je pro pedofila zbytečné trápení a perma-

nentní vystavování se pokušení. Petr to odmítá: „Nemám problém se sebeovládáním. Jediné riziko, které jsem ochoten připustit, je případná větší shovívavost k dívce, která se mi líbí. Ale to se stává i jiným učitelům.“ Jeho slova potvrzuje rovněž psycholožka Jana Procházková, která připomíná, že dětem může ublížit i „normální“ učitel – třeba tím, že dítě ponižuje.

„Učitele musíme posuzovat podle toho, jak se k dětem chová. Dávat jen na drby, které o dotyčném kolují, je nebezpečné,“ upřesňuje Procházková, která vyučuje na pražské pedagogické fakultě a dlouhodobě se věnuje problematice zneužívání dětí.

Petr se jednou za čas zamiluje. A nejčastěji do holčiček mezi desátým a jedenáctým

■ Alenka v říši pedofila

Nebýt náklonnosti třicetiletého matematika Charlese Lutwidge Dodgsona k desetileté Alici Liddellové, byl by umělecký svět ochuzen o jednu z nejkrásnějších pohádek.

Právě Alici, dceři svých známých, a jejím sestřičkám vyprávěl rodinný přítel Dodgson o Alenčiných dobrodružstvích. V roce 1864 pak Alice dostala pod stromček sepsané vyprávění a na světě byla první podobou knihy *Alenka v kraji divů* a za zrcad-

dlem, kterou Dodgson později vydal pod pseudonymem Lewis Carroll. Mnozí životopisci naznačují, že autor byl pedofilně orientovaný, domnívají se, že když bylo Alici jedenáct (v té době v Anglii zákonný věk pro vdavky), požádal ji o ruku. Dívčini rodiče se s tím patrně nesmířili a přerušili s Dodgsonem styky. Psychoanalytik P. Schilder uvádí, že Dodgson si živě dopisoval s mnoha dalšími děvčátky, intenzivní přátelství však ukončil vždy na prahu jejich čtrnáctého roku.

ALENKA. Alici Liddellová, přítelkyně Lewise Carrolla.

rokem. Jak začnou vstupovat do puberty, jeho fascinace ustupuje. „Začnou mít jiné zájmy, už je tolik nebaví být se mnou,“ říká Petr smutně. „Vím, že se nemůžu vnucovat, ale dál k nim cítím silnou náklonnost. A když mě zamilovanost opouští, mám je stále velmi rád,“ přiznává.

Petr sní o tom, že by si na nějakou svou lásku počkal do její dospělosti, pak se s ní oženil... Šance, že by o něho měla některá z nich zájem, je však mizivá – musela by se do něho zamilovat a jeho cit k ní by po léta musel zůstat silný. „Je to velmi těžké, když víte, že na milovanou dívku můžete předem zapomenout.“ A co sex? „Je těžké to vysvětlit, ale k napl-

nepředstavovat si je, protože mám pak pocit, že je tím zneužívám a ubližuju jim,“ tvrdí. Co ho tedy vzruší? „Tohle jsou obrázky, u kterých sním,“ kliká na fotky desetiletých oblečených dětí na výletech, při hrách, na zahradě. „I tohle už je ale na hraně. Vzrušuje mě to, ale vnímám to jako hřích,“ ukazuje obrázky, kde děti zaujímají dospělácký svůdné pózy, holčičky lížou zmrzlinu s přivřenými víčky...

Vzrušení je sobecké

„Poprvé jsem se opravdu hluboce zamiloval ve dvaceti letech – do desetileté dívky,“ vzpomíná Petr. „Ale už dávno předtím jsem cítil, že něco není úplně v pořádku. Ve třinácti letech se mi líbily osmileté a devítileté holčičky.“ Ve dvaceti začal hledat na inter-

netu, co se to s ním děje. A nacházel samé frustrující informace: pedofil je úchylný zločinec, a basta. „Nikdy jsem žádné dítě nezneužil a věřím, že žádnému nikdy neublížím. Je nespravedlivé, že každý pedofil je automaticky zatracen,“ říká. Petr nepopírá, že se dítěte někdy dotkne. „Když mě dívka obejmě nebo ji kamarádsky pohladím po vlasech a mě to vzruší, přece je tím hned neničím. Vím jen, že se nesmím dětí dotýkat proto, abych se tím sobecky vzrušoval. To už je zneužití.“

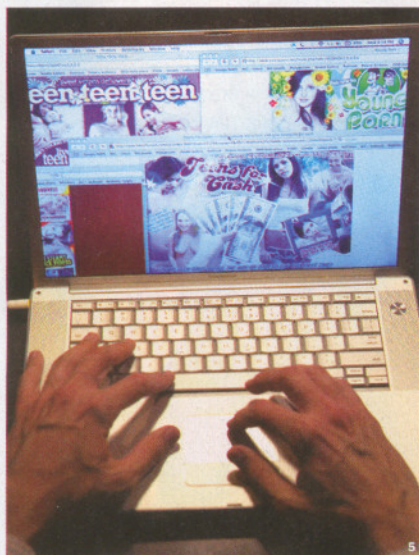
Lenka Nejezchlebová ■

Jak se žije s pedofilií?
On-line rozhovor s panem Petrem v úterý 9. února ve 13.00 na www.tyden.cz.

▼ PLACENÁ INZERCE

Nabídka platí do 31. 3. 2010 nebo do odvolání. Na nabídce se podílí FORD MOTOR COMPANY, s.r.o., společně s participujícími autorizovanými partnery Ford. Spotřeba a emise CO₂ pro Ford C-MAX Gen-X 1.6 Duratec (100 k město/mimo město/kombinovaná – 8,9/5,7/6,9 l/100km; CO₂: 164 g/km. * RPSN již od 0,61 %. Foto je pouze ilustrační. Více informací u prodejce Ford, na www.ford.cz nebo volejte 800 555 109.

▲ **VZRUŠENÍ.** „Dětskou pornografií nemám, opravdu ne,“ říká Petr a ukazuje novináře ve svém počítači obrázky holčiček, které zaujímají svůdné pózy. „Tohle mě ke vzrušení stačí. Vím, že je to na hraně.“ Ilustrační snímek.

nění lásky opravdu nepotřebuji intimní tělesný kontakt,“ říká Petr, kterému prý ve zdrženlivosti pomáhá i křesťanská víra. „Když jsem zamilovaný, chci s tou dívkou být, pohybovat se v její blízkosti. Chci vidět, jak se směje, naslouchat jí, dělat jí něčím radost,“ dodává.

Masturbace na hraně

Petr je však zároveň dospělý zdravý muž. Masturbuje? „Ano.“ Využívá při tom dětskou pornografii? Petr otvírá svůj počítač. „To fakt ne. Vadí mi, jak to vzniká,“ říká. „Zároveň považuju za nespravedlivé kriminalizovat pedofila, který se na něco takového občas podívá, aby ventiloval napětí,“ otevírá téma zákazného držení dětské pornografie. Myslí tedy při sebeukájení na své skutečné lásky? „Snažím se

Parádní jízda v rodinném balení

Komfort, flexibilita a bezpečnost jsou pro rodinu základem. Někomu to možná stačí, ale jsme chtěli vytvořit něco lepšího. Proto jsme dali atraktivní design a nejlepší jízdní vlastnosti v segmentu. A vznikl Ford C-MAX. S plnou verzí Gen-X 1.6 jen za **359 990 Kč**. Pro financování vozu doporučujeme produkt z nabídky **FordCredit**.*

Ford C-MAX

Feel the difference

